

det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, være anerkendelsesværdigt af Kirkefonden og Kirkevæsenet, at de i de senere Aar mere og mere ere komne ind i Frivillighedens Spor. Det, man nu gør, hvis denne Lov vedtages, er, at man forlanger, at de Folk, der have ofret 70,000 Kr. til at drive og vedligeholde den for deres egen Regning, skulle tillige beskattes til alle de øvrige Kirker i København. De skulle bl. a. beskattes til den store Istandsættelse af Frue Kirke, der koster 142,000 Kr. Jeg vil gerne spørge den ærede Indenrigsminister, hvorledes han kan forsvare det. I hvert Fald anser jeg det for givet, at det maa ødelægge den Frivillighed, som Kirkefonden og dens Mænd efterhaanden ere komne ind paa, takket være den faste og konsekvente Modstand, Kirkebyggeriet har mødt fra Statens og Kommunens Side. Man kan ikke fortænke disse Mænd, som ere med til at opføre Nazarethkirken for egne Penge, i, at de sige: Ja, det var virkelig under Forudsætning af, at vi ikke skulde svare Bidrag til de andre Kirker. Det er det, man nu vil tvinge dem til gennem det her foreliggende Forslag. Følgen vil blive i Fremtiden, at de ville sige: Lad os vogte os for at foretage saadanne frivillige Indsamlinger, thi naar vi skulle betale til de andre, maa vi hellere lade være; for saa komme de andre til at betale for os.

Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme mod det foreliggende Forslag, dels fordi det kirkelig set hemmer den Frivillighed, man mere og mere er kommen ind paa, dels fordi det borgerlig-økonomisk set vil paalægge Københavnerne en ny Skat, fremme Ødselhed i Stedet for Sparommelighed, og endelig, fordi det paa et væsentligt Punkt er en Indskrænkning i Københavns Kommunes Ret paa et Punkt, hvor Venstre tidligere hævdede vore Rettigheder.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Paa Kirke- og Undervisningsministerens Vegne skal jeg have den Ære at anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Forslag ved denne 3die Behandling.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) gentog jo Ord til andet, hvad han sagde ved 2den Behandling. Vi kende fra 2den Behandling de to Ting, først denne store Forskel, som der efter det ærede Medlems Mening skal være, om der staar „Anbefaling“ eller „Erklæring“, og den Tendens, det ærede Medlem ser og daglig taler om i høje

Toner, at Regeringen ønsker at gøre Indgreb i den kommunale Selvstændighed. Det var den ene Ting. Den anden Ting er det samme, som vi hørte ved 1ste og 2den Behandling fra det ærede Medlem og vist ganske med de samme Ord, hvorledes Borgerne i København bleve beskattede til Fordel for andre og til Fordel for store og rige Kirker. Det ærede Medlem har faaet, ja jeg kan ikke sige faaet tilstrækkelig klaret alt dette ved 2den Behandling, siden han gentager det Ord til andet ved 3die Behandling, men det vil sikkert være aldeles overflødig og ørkesløst, om jeg vilde gentage over for det ærede Medlem Kultusministerens af Folketinget tiltraadte Opfattelse af disse Spørgsmaal og igen begynde at drøfte med det ærede Medlem her, at det ikke er nogen særlig Skat, som paalægges de fattige i København, men at det er en bestaaende Skat. Det er ikke, som det fortælles i et det ærede Medlem nærstaaende Blad, saaledes, at det er en ny Skat, der skal paalægges til Kirkerne i København. Beboerne ere pligtige til at vedligeholde Kirkerne. Jeg deler ganske den Opfattelse, der herom er gjort gældende af den ærede Kultusminister, at gennemgaaende bliver det i Virkeligheden de velhavende Sogne, som det ærede Medlem holder Haand over, naar han bekæmper, at Skatten her til Kirkernes Vedligeholdelse fordelès over hele København i Stedet for at holdes inden for et Sogn. Men, som sagt, jeg ser ingen som helst Grund til at optage hele dette ved 2den Behandling drøftede Spørgsmaal, fordi det ærede Medlem nu ved 3die Behandling Ord til andet gentager, hvad han sagde ved 2den Behandling. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Borgbjerg: Den højtærede Minister synes at bebrejde mig mine Gentagelser. Den højtærede Minister kender sikkert noget, der hedder Gentagelsernes Hemmelighed. Han ved ogsaa, at al Agitation beror paa Gentagelse, stadig at banke den samme Sag ind i den offentlige Bevidsthed. Det er den Agitation, Venstre har drevet i 30 Aar, og den skyldes det, at den højtærede Minister nu sidder paa den Plads, han indtager. Venstre blev ved at gentage og gentage Demokratiets Principper over for Højres Principper, indtil Højres Principper til sidst veg for Demokratiets Principper. Nu maa vi blive ved at gentage vore Principper over for de Principper, som nu ere de raadende.